

Bryssel 7.11.2012
COM(2012) 650 final

2012/0309 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi
ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei
koske, annetun asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta**

PERUSTELUT

1. Ehdotuksen yleinen tausta ja perustelut

Neuvosto antoi Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 62 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdan mukaisesti neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001¹ luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään (nk. viisumipakkoluettelo, liite I), ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske (nk. viisumivapausluettelo, liite II). EY:n perustamissopimuksen 61 artiklan mukaan näiden luetteloiden vahvistaminen kuului niihin rinnakkaistoimenpiteisiin, jotka liittyvät suoraan henkilöiden vapaaseen liikkuvuuteen vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvalla alueella. Nyt oikeusperustana on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimuksen) 77 artiklan 2 kohdan a alakohta.

Ne kolmannet maat, joiden kansalaisilla on oltava viisumi, sekä ne maat, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, vahvistetaan muun muassa laitonta maahanmuuttoa, yleistä järjestystä ja turvallisuutta sekä Euroopan unionin ulkosuhteita näihin kolmansiin maihin koskevien perusteiden tapauskohtaisen arvioinnin perusteella. Samalla otetaan huomioon alueelliseen yhtenäisyyteen ja vastavuoroisuuteen liittyvät seikat. Yleistä järjestystä ja laitonta maahanmuuttoa koskevien perusteiden osalta olisi kiinnitettävä erityistä huomiota kyseisten kolmansien maiden myöntämien matkustusasiakirjojen turvallisuuteen.

Koska nämä asetuksessa (EY) N:o 539/2001 vahvistetut kolmansia maita koskevat perusteet saattavat muuttua ajan kuluessa, viisumipakko- ja viisumivapausluetteloita olisi tarkistettava säännöllisin väliajoin. Joulukuussa 2009 hyväksytyssä Tukholman ohjelmassa Eurooppa-neuvosto kehotti komissiota tarkistamaan säännöllisesti luetteloa kolmansista maista, joiden kansalaisilta vaaditaan tai ei vaadita viisumia, käyttäen asianmukaisia perusteita, jotka liittyvät esimerkiksi laittomaan maahanmuuttoon sekä yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen ja joissa otetaan huomioon unionin sisä- ja ulkopoliittiset tavoitteet.

Asetusta (EY) N:o 539/2001 onkin sen antamisen jälkeen muutettu kahdeksan kertaa², viimeksi vuonna 2010, jolloin Taiwan siirrettiin viisumivapausluetteloon samoin kuin Albania ja Bosnia ja Hertsegovina viisumivapautta koskevien vuoropuhelujen tulosten perusteella.

Euroopan parlamentti ja neuvosto neuvottelevat parhaillaan tietyistä asetuksen (EY) N:o 539/2001 säännöksiä koskevista muutoksista komission ehdotuksen perusteella³. Tarkoituksena on ottaa käyttöön viisumisuojalauseke, joka mahdollistaisi viisumivapauden tilapäisen keskeyttämisen viisumivapausluettelossa olevan kolmannen maan osalta hätätilanteessa, parantaa oikeusvarmuutta antamalla tiettyjä asetuksen soveltamisalaan vielä kuulumattomia tilanteita koskevia sääntöjä ja mukauttaa säännöksiä sellaisten viimeaikaisten

¹ EYVL L 81, 21.3.2001, s.1.

² Neuvoston asetukset (EY) N:o 2414/2001, annettu 7. joulukuuta 2001 (EYVL L 327, 12.12.2001, s. 1), (EY) N:o 453/2003, annettu 6. maaliskuuta 2003 (EUVL L 69, 13.3.2003, s. 10), (EY) N:o 851/2005, annettu 2. kesäkuuta 2005 (EUVL L 141, 4.6.2005, s. 3), (EY) N:o 1791/2006, annettu 20. marraskuuta 2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1), (EY) N:o 1932/2006, annettu 21. joulukuuta 2006 (EUVL L 405, 30.12.2006, s. 23), (EY) N:o 1244/2009, annettu 30. marraskuuta 2009 (EUVL L 336, 18.12.2009, s. 1), (EU) N:o 1091/2010, annettu 24. marraskuuta 2010 (EUVL L 329, 14.12.2010, s. 1) ja (EU) N:o 1211/2010, annettu 15. joulukuuta 2010 (EUVL L 339, 22.12.2010, s. 9).

³ KOM(2011) 290 lopullinen.

muutosten vuoksi, jotka ovat seurausta Lissabonin sopimuksesta ja johdetusta oikeudesta, esimerkiksi viisumisäännöstöstä (neuvoston asetus (EY) N:o 810/2009)⁴.

Asetukseen (EY) N:o 539/2001 liitettyjä luetteloita on arvioitava säännöllisesti uudelleen edellä mainittujen asetuksessa määriteltyjen asianmukaisten perusteiden pohjalta.

Asetuksen liitteenä olevien luetteloiden tarkistamisen tavoitteena on varmistaa, että

- kolmansien maiden luettelot ovat asetuksen johdanto-osan 5 kappaleessa määriteltyjen perusteiden mukaisia varsinkin laittoman maahanmuuton ja yleisen järjestyksen osalta ja että maita siirretään luettelosta toiseen tarpeen mukaan;
- asetuksessa määritellään SEUT-sopimuksen 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti kaikkien kolmansien maiden osalta, vaaditaanko niiden kansalaisilta viisumi.

2. Ehdotuksen osat

2.1 Kolmansien maiden siirtäminen viisumipakkoluettelosta (liite I) viisumivapausluetteloon (liite II)

Kuten asetuksen (EY) N:o 539/2001 aiempienkin muutosten yhteydessä, komissio tiedusteli luetteloiden määräaikaistarkistusta varten jäsenvaltioilta, vastaavatko asetuksen liitteet niiden mielestä nykyisellään edelleen asetuksessa määriteltyjä perusteita. Jäsenvaltiot eivät ehdottaneet kolmansien maiden siirtoja viisumivapausluettelosta viisumipakkoluetteloon. Komissiolle ehdotettiin kuitenkin tiettyjen kolmansien maiden siirtämistä viisumipakkoluettelosta viisumivapausluetteloon. Eräät kolmannet maat ottivat suoraan yhteyttä komissioon ja pyysivät, että ne siirrettäisiin viisumivapausluetteloon. Jäsenvaltioiden toimittamat tiedot (komissio sai 20 vastausta) on analysoitu yhdessä muista lähteistä, muun muassa asianomaisia kolmansia maita koskevista asioista vastaavilta EU:n edustustoilta, saatujen tietojen ja Eurostatilta saatujen muuttovirtoja, turvapaikanhakijoita ja laittoman muuttoliikkeen torjuntatoimia koskevien tilastojen⁵ kanssa. Analyysin perusteella komissio toteaa, että viisumivapausluetteloon olisi tässä vaiheessa siirrettävä seuraavissa alakohdissa luetellut maat ja Britannian kansalaiset.

2.1.1 Karibianmeren saarivaltiot

Komissio analysoi käytettävissä olleet tiedot, myös tilastot, jokaisesta jäsenvaltioiden ehdottamasta kolmannesta maasta. Erytystä huomiota kiinnitettiin seuraaviin seikkoihin: maan taloudellinen ja sosiaalinen kehitysaste, Euroopan unioniin suuntautuvan laittoman muuton riski, ulkosuhdekysymykset ja alueellinen yhtenäisyys.

Komissio päätteli, että Dominican, Grenadan, Saint Lucian, Saint Vincent ja Grenadiinien ja Trinidad ja Tobagon kansalaisilta ei ole enää perusteltua vaatia viisumia. Merkittävä määrä jäsenvaltioita ehdotti, että nämä maat siirretään viisumipakkoluettelosta viisumivapausluetteloon. Nämä viisi maata eivät muodosta laittoman maahanmuuton riskiä tai uhkaa yleiselle järjestykselle ja turvallisuudelle unionin jäsenvaltioissa, kuten asetuksen

⁴ EUVL L 243, 15.9.2009, s. 1.

⁵ Heinäkuun 11. päivänä 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 862/2007 mukaisesti (EUVL L 199, 31.7.2007, s. 23).

johdanto-osan 5 kappaleessa edellytetään. Lisäksi nämä kolmannet maat ovat vakiintuneita demokratioita. Niissä on hyvä elintaso ja vakaa, kasvava talous. Ne ovat osoittaneet pystyvänsä vastaamaan meneillään olevaan maailmanlaajuiseen talouskriisiin ja parantamaan jo ennestään hyviä suhteitaan unioniin ja kansainvälisiin rahoituslaitoksiin. Vuonna 2006 toteutetussa asetuksen (EY) N:o 539/2001 tarkistuksessa⁶ neljä samalla alueella sijaitsevaa maata siirrettiin jo viisumivapausluetteloon, eikä tällä ole ollut mitään kielteisiä vaikutuksia laittoman muuttoliikkeen tai turvallisuuden suhteen. Näin ollen ehdotetaan, että Dominica, Grenada, Saint Lucia, Saint Vincent ja Grenadiinit ja Trinidad ja Tobago siirretään viisumipakkoluettelosta viisumivapausluetteloon.

Kannattaa myös huomata, että Trinidad ja Tobagossa on edustettuna neljä jäsenvaltiota (Ranska, Saksa, Alankomaat ja Espanja). Vain yhdellä jäsenvaltiolla (Ranskalla) on konsulaatti Saint Luciassa, joka on suosittu matkailukohde. Koska yhdelläkään jäsenvaltiolla ei ole edustusta Grenadassa, Dominicassa tai Saint Vincent ja Grenadiineissa, näiden maiden kansalaisten on haettava Schengen-viisumia ulkomailla, mistä aiheutuu huomattavia kustannuksia. Sekä Grenadalla että Saint Lucialla on vain yksi edustusto Schengen-alueen jäsenvaltioissa ja lähetystö Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Trinidad ja Tobago on vapauttanut kaikki EU-kansalaiset viisumiveloitteesta, vaikkakin erilaisin ehdoin ja eripituisia oleskeluja varten (viisumivapausaika on vain yksi kuukausi Slovakian, Slovenian, Tšekin, Puolan, Bulgarian, Romanian, Unkarin, Liettuan, Latvian ja Viron kansalaisille). Muissa neljässä Karibian maassa unionin kaikkien jäsenvaltioiden kansalaiset voivat oleskella ilman viisumia enintään 180 päivää.

Yleistä järjestystä ja laitonta maahanmuuttoa koskevien perusteiden osalta olisi myös kiinnitettävä erityistä huomiota kyseisten kolmansien maiden myöntämien matkustusasiakirjojen turvallisuuteen. Kun asetusta muutettiin edellisen kerran, komissio ilmoitti, että jatkossa viisumivapausluetteloon siirtäminen voisi riippua matkustusasiakirjojen turvallisuutta koskevien erityisehtojen täyttymisestä. Tämän seurauksena biometristen passien myöntäminen asetettiin ehdoksi Länsi-Balkanin maiden siirtämiselle viisumipakkoluettelosta viisumivapausluetteloon, koska alueen aiemmissa passijärjestelmissä oli heikkouksia ja tästä johtuvia ongelmia. Kun kuitenkin otetaan huomioon tämän muutoksen piiriin kuuluvien maiden myöntämien CARICOM-matkustusasiakirjojen korkea turvallisuustaso sekä alueellinen yhtenäisyys toisen viisumivapausluetteloon asetuksen (EY) N:o 539/2001 äskettäisellä muutoksella (asetuksella (EY) N:o 1932/2006) siirretyn samalla alueella sijaitsevan maaryhmän kanssa, biometristen passien myöntämistä ei pitäisi asettaa edellytykseksi Dominican, Grenadan, Saint Lucian, Saint Vincent ja Grenadiinien tai Trinidad ja Tobagon siirtämiselle viisumivapausluetteloon. Näillä kolmansilla mailla on käytössään erittäin turvalliset koneellisesti luettavat CARICOM-passit ja niiden tarkoituksena on ottaa biometriset passit käyttöön lähitulevaisuudessa.

Jotta voitaisiin varmistaa johdonmukaisuus suhteessa saman Karibian alueen maille aiemmin myönnettyihin viisumivapauksiin, joista ei ole aiheutunut kielteisiä seurauksia, ja jotta kyseisten maiden kanssa voitaisiin tulevaisuudessa taata täysi vastavuoroisuus, kun on kyse lyhytaikaisesta viisumivapaasta oleskelusta, jonka kesto on enintään kolme kuukautta kuuden kuukauden pituisen ajanjakson aikana (tähän ei ole vielä päästy Trinidad ja Tobagon kanssa), näiden maiden kansalaisia koskevaa viisumivapautta ei pitäisi soveltaa, ennen kuin Euroopan unioni ja asianomaiset maat ovat tehneet viisumivapautta koskevan sopimuksen ja se on tullut

⁶ Asetus (EY) N:o 1932/2006, annettu 21. joulukuuta 2006 (EUVL L 405, 30.12.2006, s. 23).

voimaan.

2.1.2. Tyynenmeren saarivaltiot

Tarkasteltuaan laittomaan maahanmuuttoon, yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen ja unionin ulkosuhteisiin liittyviä perusteita komissio katsoo, että Itä-Timor (Timor-Leste), Kiribati, Marshallinsaaret, Mikronesia, Nauru, Palau, Samoa, Salomonsaaret, Tonga, Tuvalu ja Vanuatu olisi siirrettävä asetuksen (EY) N:o 539/2001 viisumivapausluetteloon.

Tuoreiden tilastojen mukaan yhdestäkään näistä maista ei tule EU:hun laittomia maahanmuuttajia.

Näiden maiden passit ovat koneellisesti luettavia⁷ ja niissä on riittävästi turvaominaisuuksia. Kuten edellä Karibianmeren saarivaltioiden osalta jo selostettiin, biometristen passien myöntämistä Tyynenmeren saarivaltioissa ei pitäisi asettaa edellytykseksi sille, että niiden kansalaiset voidaan vapauttaa viisumipakosta.

Vain kaksi jäsenvaltiota on edustettuna näissä maissa: Portugali Itä-Timorissa ja Ranska Vanuatussa. Jäsenvaltioiden vähäinen edustus alueella saattaa aiheuttaa merkittäviä kustannuksia Schengen-viisumia hakeville.

Fidži kuuluu tähän alueeseen, mutta kun otetaan huomioon sen nykyinen poliittinen tilanne ja puutteellinen edistyminen Cotonoun sopimuksen keskeisten osien noudattamisessa, komissio ei katso tarkoituksenmukaiseksi ehdottaa sen siirtämistä viisumivapausluetteloon.

Myös Papua-Uusi-Guinea sijaitsee tällä alueella, mutta se eroaa väestömääränsä ja alueensa koon suhteen selvästi alueen muista valtioista. Lisäksi sen poliittiset olot ovat tällä hetkellä vaikeat, minkä vuoksi sitä ei voida tässä vaiheessa sisällyttää viisumivapausluetteloon.

Useimmat näistä Tyynenmeren saarivaltioista ovat poistaneet viisumipakon useimpien jäsenvaltioiden kansalaisilta. Jotta näiden Tyynenmeren saarivaltioiden kanssa voitaisiin tulevaisuudessa taata täysi vastavuoroisuus, kun on kyse lyhytaikaisesta oleskelusta, jonka kesto on enintään kolme kuukautta kuuden kuukauden pituisen ajanjakson aikana, ja jotta voitaisiin varmistaa johdonmukaisuus suhteessa aiempiin viisumivapautuksiin, näiden maiden kansalaisia koskevaa viisumivapautta ei pitäisi soveltaa, ennen kuin unioni ja asianomaiset maat ovat tehneet viisumivapautta koskevan sopimuksen ja se on tullut voimaan.

2.1.3. Brittiläisen kansalaisuuden omaavien henkilöiden erityisryhmät

Vuonna 2006 tehdyssä asetuksen (EY) N:o 539/2001 tarkistuksessa⁸ pyrittiin selkeyttämään sellaisten brittiläisen kansalaisuuden omaavien henkilöiden tilannetta, jotka eivät ole unionin lainsäädännössä tarkoitettuja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisia. Osa näistä (British Nationals (Overseas) -ryhmä) sisällytettiin liitteen II uuteen jaksoon ja loput (British Overseas Territories Citizens (joilla ei ole asuinpaikkaoikeutta Yhdistyneessä kuningaskunnassa), British overseas citizens, British subjects (joilla ei ole asuinpaikkaoikeutta Yhdistyneessä kuningaskunnassa) ja British protected persons) lueteltiin

⁷ Kiribati on Australian maahanmuuttoviraston tuella parhaillaan uudistamassa passejaan tehdäkseen niistä koneellisesti luettavia.

⁸ Asetus (EY) N:o 1932/2006, annettu 21. joulukuuta 2006 (EUVL L 405, 30.12.2006, s. 23).

liitteen I uudessa jaksossa. Tätä erottelua pidettiin tuolloin tarpeellisena, koska muun muassa katsottiin, että oli olemassa laittoman maahanmuuton riski.

Maahantulon epäämisiä rajalla ja laittomien maahanmuuttajien kiinniottoja koskevat tilastotiedot kolmelta viime vuodelta osoittavat kuitenkin, että brittiläisen kansalaisuuden omaavat henkilöt, joihin sovelletaan viisumipakkoa, eivät muodosta riskiä sikäli kuin on kyse Schengenin alueelle suuntautuvasta laittomasta maahanmuutosta, sillä näitä tapauksia on tilastojen mukaan vain vähän. Joillakin näistä henkilöistä on asuinpaikkaoikeus Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Lisäksi useimmat heistä asuvat Karibian alueen saarilla (muun muassa Bermuda, Turks- ja Caicossaaret, Montserrat), jotka ovat hyvin samanlaisia kuin liitteeseen II vähitellen siirrettävät saman alueen maat (ks. 2.1.1 kohta edellä). Näitä henkilöitä olisi siksi alueellisen yhtenäisyyden nimissä kohdeltava samalla tavoin. Liitteessä I tarkoitettuihin Britannian kansalaisten neljään ryhmään kuuluvien henkilöiden määräksi arvioidaan alle 300 000.

Brittiläisen kansalaisuuden omaavien henkilöiden matkustusasiakirjat ovat turvallisia, sillä ne tehdään Yhdistyneessä kuningaskunnassa tiukkoja teknisiä eritelmiä noudattaen. Ne ovat koneellisesti luettavia ja niissä on useita turvaominaisuuksia.

2.2. Viisumipakkoluettelon (liite I) päivittäminen: Etelä-Sudanin lisääminen luetteloon

Etelä-Sudan julistautui 9. heinäkuuta 2011 virallisesti itsenäiseksi Sudanista, joka mainitaan viisumipakkoluettelossa. Siitä tuli Yhdistyneiden kansakuntien jäsen 14. heinäkuuta 2011. Liitettä I on tämän vuoksi muutettava Etelä-Sudanin lisäämiseksi siihen.

3. Tärkeimmät organisaatiot ja asiantuntijat, joita on kuultu

Jäsenvaltioita on kuultu.

4. Vaikutusten arviointi

Ei edellytetä.

5. Oikeusperusta

Asetuksen (EY) N:o 539/2001 alkuperäinen oikeusperusta oli Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 62 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohta. Nyt tällä ehdotuksella kuitenkin kehitetään yhteistä viisumipolitiikkaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

6. Suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteet

Asetuksessa (EY) N:o 539/2001 luetellaan kolmannet maat, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään (viisumipakkoluettelo) tai joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske (viisumivapausluettelo).

Päätös muuttaa näitä luetteloita ja siirtää maita viisumipakkoluettelosta viisumivapausluetteloon tai päinvastoin kuuluu SEUT-sopimuksen 72 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla unionin yksinomaiseen toimivaltaan.

7. Sääntelytavan valinta

Asetus (EY) N:o 539/2001 on muutettava asetuksella.

8. Talousarviovaikutukset

Ehdotetulla muutoksella ei ole vaikutuksia unionin talousarvioon.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Maaliskuun 15 päivänä 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001⁹ liitteissä I ja II olevien kolmansien maiden luetteloiden sisällön olisi oltava asetuksen johdanto-osan 5 kappaleen perusteiden mukainen ja pysyttävä sellaisena. Viittaukset kolmansiin maihin, joiden tilanne on muuttunut näiden perusteiden osalta, olisi siirrettävä liitteestä toiseen.
- (2) Viisumin vaatiminen Dominican, Grenadan, Itä-Timorin, Kiribatin, Marshallinsaarten, Mikronesian, Naurun, Palaun, Saint Lucian, Saint Vincent ja Grenadiinien, Salomonsaarten, Samoan, Tongan, Trinidad ja Tobagon, Tuvalun ja Vanuatun kansalaisilta ei ole enää perusteltua. Nämä maat eivät muodosta laittoman maahanmuuton riskiä tai uhkaa yleiselle järjestykselle unionissa, kuten asetuksen (EY) N:o 539/2001 johdanto-osan 5 kappaleessa edellytetään. Näiden maiden kansalaiset olisi tämän vuoksi vapautettava viisumipakosta sellaisen oleskelun osalta, jonka kokonaiskesto on enintään kolme kuukautta, ja viittaukset kyseisiin maihin olisi siirrettävä liitteeseen II.
- (3) Täyden vastavuoroisuuden varmistamiseksi Dominican, Grenadan, Itä-Timorin, Kiribatin, Marshallinsaarten, Mikronesian, Naurun, Palaun, Saint Lucian, Saint Vincent ja Grenadiinien, Salomonsaarten, Samoan, Tongan, Trinidad ja Tobagon, Tuvalun ja Vanuatun kansalaisten viisumivapauden ei pitäisi tulla voimaan ennen kuin unioni ja asianomaiset maat ovat tehneet viisumivapautta koskevat kahdenväliset sopimukset.

⁹ EYVL L 81, 21.3.2001, s. 1.

- (4) Tilastotietojen mukaan liitteessä I olevassa 3 kohdassa luetellut brittiläisen kansalaisuuden omaavien henkilöiden ryhmät eivät muodosta riskiä sikäli kuin on kyse Schengenin alueelle suuntautuvasta laittomasta maahanmuutosta ja pääosa näistä henkilöistä asuu Karibian alueen saarilla, joilla on vahvat siteet ja monia yhtäläisyyksiä viisumivapauden saaneiden naapurimaidensa kanssa. Nämä brittiläisen kansalaisuuden omaavien henkilöiden ryhmät olisi tämän vuoksi vapautettava viisumipakosta sellaisen oleskelun osalta, jonka kokonaiskesto on enintään kolme kuukautta, ja viittaukset kyseisiin ryhmiin olisi siirrettävä liitteeseen II.
- (5) Asetuksen (EY) N:o 539/2001 liitteissä olisi otettava huomioon kansainvälisen oikeuden kehitys, joka ilmenee tiettyjen valtioiden tai alueiden oikeusaseman tai nimityksen muuttumisena. Asetuksen liitteeseen I olisi lisättävä viittaus Etelä-Sudaniin, koska se julistautui itsenäiseksi 9 päivänä heinäkuuta 2011 ja sille myönnettiin Yhdistyneiden kansakuntien jäsenyys 14 päivänä heinäkuuta 2011.
- (6) Islannin ja Norjan osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä viimeksi mainittujen osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyssä sopimuksessa¹⁰ ja jotka kuuluvat tietyistä mainitun sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/437/EY¹¹ 1 artiklan B kohdassa tarkoitettuun alaan.
- (7) Sveitsin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välillä tehdyssä sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen¹² ja jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B ja C kohdassa, tarkasteltuina yhdessä neuvoston päätöksen 2008/146/EY¹³ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.
- (8) Liechtensteinin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä tehdyssä, Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymistä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehtyyn sopimukseen koskevassa pöytäkirjassa aloilla, joita tarkoitetaan neuvoston päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B ja C kohdassa, tarkasteluina yhdessä neuvoston päätöksen 2008/261/EY¹⁴ 3 artiklan kanssa.
- (9) Tällä asetuksella kehitetään sellaisia Schengenin säännösten määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin 29 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/365/EY¹⁵ mukaisesti. Yhdistynyt kuningaskunta ei siten osallistu tämän päätöksen antamiseen,

¹⁰ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

¹¹ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.

¹² EUVL L 53, 27.2.2008, s. 52.

¹³ EUVL L 53, 27.2.2008, s. 1.

¹⁴ EUVL L 83, 26.3.2008, s. 3.

¹⁵ EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43.

se ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

- (10) Tällä asetuksella kehitetään sellaisia Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 28 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/192/EY¹⁶ mukaisesti. Irlanti ei siten osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, se ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin.
- (11) Kyproksen osalta tämä asetus on vuoden 2003 liittymisasiakirjan 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu Schengenin säännöstöön perustuva tai muuten siihen liittyvä säädös.
- (12) Tämä asetus on vuoden 2005 liittymisasiakirjan 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu Schengenin säännöstöön perustuva tai muuten siihen liittyvä säädös,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 539/2001 seuraavasti:

1. Muutetaan liite I seuraavasti:

- a) poistetaan 1 kohdasta viittaukset Dominicaan, Grenadaan, Kiribatiin, Marshallinsaariin, Mikronesiaan, Nauruun, Palauhun, Saint Luciaan, Saint Vincent ja Grenadiineihin, Salomonsaariin, Samoaan, Timor-Lesteen (Itä-Timor), Tongaan, Trinidad ja Tobagoon, Tuvaluun ja Vanuatuun ja lisätään siihen viittaus Etelä-Sudaniin;
- b) poistetaan 3 kohta.

2. Muutetaan liite II seuraavasti:

- a) lisätään 1 kohtaan seuraavat viittaukset:

”Dominica*”,

”Grenada*”,

”Itä-Timor*”,

”Kiribati*”,

”Marshallinsaaret*”,

”Mikronesia*”,

”Nauru*”,

”Palau*”,

¹⁶ EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20.

”Saint Lucia*”,

”Saint Vincent ja Grenadiinit*”,

”Salomonsaaret*”,

”Samoa*”,

”Tonga*”,

”Trinidad ja Tobago*”,

”Tuvalu*” ja

”Vanuatu*”.

* ”Viisumivapautta sovelletaan Euroopan unionin kanssa tehtävän viisumivapautta koskevan sopimuksen voimaantulopäivästä”.

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Brittiläisen kansalaisuuden omaavat henkilöt, jotka eivät ole unionin lainsäädännössä tarkoitettuja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisia:

British nationals (Overseas)

British overseas territories citizens (BOTC)

British overseas citizen (BOC)

British protected persons (BPP)

British subjects (BS)”.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies